

fredning, vedligeholdelse og forbedring af vådområder, byggeafstande til fortidsminder, skove og søer, herunder også forslag til dispensationer fra gældende regler. En sådan samlet planlægning er overordentlig værdifuld. Det bør imidlertid fortsat være de myndigheder, der i dag har ansvaret for at være om disse miljø- og fredningsområder, som tager stilling til, om de dispensationer, der foreslås i en sådan samlet plan for et geografisk område, forsvarligt kan gives. Dispensationer givet på et uholdbart grundlag, f.eks. til byggeri eller anlæg, kan jo ikke gøres om.

Mindretallet er imidlertid indstillet på, at der gives klart afgrænsede hjemmel på konkrete miljøområder, og har derfor stillet ændringsforslag om en ny udformning af det foreliggende lovforslags §§ 23 og 24.

Mindretallet ønsker også, at en række forsøg af større eller mindre generel betydning skal vurderes af en uafhængig, videnskabelig institution. Det er ikke tilstrækkeligt som foreslået af ministeren at lade enkelte kommuner og/eller fagministeren træffe beslutning om form og omfang af den evaluering, der skal foregå, og gennemføre den selv.

Mindretallet mener, at frikommuner og friamter skal have ret til, og ikke blot mulighed for (hvis ministeren godkender det), at få overført det beløb, som staten sparer i refusion på udbetalt kontanthjælp, hvis der sættes ekstraordinære beskæftigelses- eller uddannelsesaktiviteter i gang. Reglen må også gælde for statens besparelser på arbejdsløshedsdagpenge.

Mindretallet vil gerne stærkt understrege, at det er en forudsætning for at acceptere den hjemmel, landbrugsministeren får efter § 21, at den administreres stramt, og at det bl.a. sikres, at der ikke etableres såkaldt frijord i strid med den administration, der er på dette område.

Mindretallet finder det videre ubetænkeligt at iværksætte forsøg i henhold til lovforslagets § 25 under den forudsætning, at førstegangsplanlægningen gennemføres som forudsat i lovgivningen om sektorplanlægning.

Mindretallet ønsker også at understrege, at der må skabes sikkerhed for, at den hjemmel, socialministeren får efter § 28, stk. 1, til at overlade kompetencen til at afgøre sager om hjælp til oprettelse af selvstændig virksomhed og til anskaffelse af motorkøretøj til det

socialt udvalg overalt administreres således, at der ikke sker forringelser for de berørte mennesker.

Mindretallet er ikke enig i, at eventuelle nettoerudgifter for den enkelte frikommune ved forsøgsvirksomheder skal holdes inden for den samlede økonomiske ramme. Det vil i en række tilfælde kunne betyde, at forsøg vil blive opgivet. Der er især en alvorlig risiko herfor, efter at regeringen har foreslået, at der også i årene 1987 og 1988 skal være økonomiske straffeforanstaltninger over for de kommuner og amtskommuner, der overskrider den i lovgivningen fastsatte ramme for driftsudgifterne.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S og SF):

Nye paragraffer

1) Efter § 3 indsættes som ny paragraf:

»§ 01. Statens besparelser i udgifter til arbejdsløshedsdagpenge og social bistand som følge af en frikommunes ekstraordinære beskæftigelses- eller uddannelsesaktiviteter udbetales til frikommunen. Vedkommende minister fastsætter nærmere regler for dokumentation af besparelserne.«

2) I *kapitel 1* indsættes efter § 4 som ny paragraf:

»§ 02. Der afsættes 5 mill. kr. til videnskabelig vurdering af frikommuneforsøg.«

Af *indenrigsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 8

3) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. Arbejdsministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der fraviger bestemmelserne i

1) § 1 i lov om arbejdstilbud til ledige, jfr. lovbekendtgørelse nr. 535 af 21. november 1985, for så vidt angår beskæftigelse af arbejdstilbudspersoner på beskæftigelsesprojekter,

2) § 97 a i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 407 af 3. september 1985, som ændret ved lov nr. 575 af 19. december 1985 og lov nr. 197 af 9. april 1986,